

СОВЕТИ ЗА ПОДОБРА

САБОТНА ШКОЛА

ПРВО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2019

Сабота, 5 јануари 2019

ШТО ПРЕТСТАВУВА МОЛИТВАТА

„А кога се молеше на едно место и кога престана, еден од Неговите ученици Му рече: „Господи, научи ни да се молиме, како што и Јован ги научи своите ученици!“ (Лука 11,1)

Што е молитвата? Пред да клекнеме и самите да се помолиме како ќе ја објасниме суштината на молитвата?

1. Разговор со Бога како со пријател: „Молитвата е отворање на срцето пред Бога како на пријател. Не затоа што би било неопходно да му откриеме што сме, туку да се оспособиме себеси да го примиме.“ (Патот кон Христа стр. 92).

2. Разговор со Бога: „Ако постојано го имаме пред себе Господа, ако му дозволуваме на нашето срце да му се обраќа со фалба и благодарност, нашиот верски живот постојано ќе се освежува. Нашите молитви ќе добијат вид на разговор со Бога како што се разговара со пријател. Тој сам ќе ни ги открива своите тајни. Мошне често ќе уживаме радост што произлегува од свеста за Исусовото присуство. Често нашето срце ќе гори во нас кога Тој ќе се приближува да разговара со нас, како што правел со Еноха. Кога тоа ќе стане дел на искуството на христијанинот, во неговиот живот ќе се забележи едноставност, скромност, кротост, понизност на срцето - особини што на сите со кои доаѓа во допир ќе им покажат дека бил со Исуса и дека се научил од него“ (Христовите параболи, стр. 97).

3. Клуч во раката на верата: „Сатанска темнина ги обвиткува оние што ја занемаруваат молитвата. Непријателот со шепот ги искушава наведувајќи ги на грев само затоа што не се служат со предимството што им го дал Бог со божествената установа на молитвата. Зошто Божјите синови и ќерки би се колебале да се молат кога молитвата е клуч во рацете на верата кој ги отвора небесните ризници во кои се чуваат неизмерни резерви на Семожниот? Ако не се молиме непрестајно и ако не стражариме, ќе се из-

ложиме на опасност да станеме немарни и да скршнеме од вистинскиот пат“ (Патот кон Христа, стр.93).

4. Молитвата е душа на побожноста: „Не ја занемарувајте тајната молитва бидејќи таа е душа на побожноста. Со сето срце барајте чистота на сопственото срце. Молете се истрајно и сериозно како да се работи за опстанок на вашиот земски живот. Останете толку долго пред Бога, додека од вашето срце кон Бога не се издигнат неискжани воздишки за вашето спасение и додека не примите благо осведочување дека гревовите ви се простени“ (Сведоштва за црквата, стр. 39 ориг.).

5. Молитвата е дишење на душата: „Молитвата е дишење на душата. Таа претставува тајна духовна сила. Ниту едно друго средство на милоста не може да ја замени молитвата и на душата да и??? го подари посакуваното здравје и живот. Молитвата го доведува срцето во непосредна врска со изворот на животот и ги јакне силите и мускулите на верското искуство. Да се занемари употребата на молитвата или да се молиме механички, од време на време или кога ни се допаѓа, може да доведе до тоа да го изгубиме Бога од сопствениот живот“ (Слути на евангелието, стр. 130 ориг.).

6. Поврзаност на душата со Бога: „Постојаната молитва е непрекинатата заедница на душата со Бога, така што животот од Бога тече во нашиот живот, а од нашиот живот тече чистота и светост назад кон Бога“ (Патот кон Христа, стр.96.97).

7. Славење и прославување на Бога: „Нашата побожност не смее да се изразува само преку барањето и примањето. Не треба секогаш да мислиме на нашите потреби, а никогаш на благословите што ги примаме. Ние воопшто не се молиме премногу, туку премногу сме штедливи во благодареењето. Ние постојано примаме Божја милост, а сепак, колку малку благодариме, колку малку го фалиме Бога за се' што сторил за нас!“ (Патот кон Христа, стр. 102).

Сабота, 12 јануари 2019

УТРИНСКА МОЛИТВА

„На хоров началник, со дувачки свирки. Давидов псалм. О Господи, послушај ги моите зборови, земи ги во обсир моите размислувања. Чуј го гласот на моето викање, Царе мој и Боже мој, зашто Тебе Ти се молам! Наутро го слушаш мојот глас; о Господи! Наутро ја испраќам мојата молитва кон Тебе и чекам“ (Псалм 5,1-3).

Што треба да биде прва наша работа во секој нов ден од нашиот живот? За што треба наутро да се молиме? Како да го почнеме секој нов ден?

1. Нашите први утрински зборови: „Првата утринска воздишка на душата треба да ја побара Исусовата присутност. ’Без мене’, рекол Исус, ’не можете да направите ништо.’ Нам ни е потребен Исус, Неговата светлина, Неговиот живот и Неговиот Дух. Исус ни е потребен во секој момент. Наутро треба да се молиме на Исуса, како што небесното сонце ја осветлува земјата давајќи ѝ живот, така Сонцето на правдата да ги расветли темните катчиња на нашиот ум и срцето. Само на овој начин, според Исусовите зборови, може да бидеме светлина на светот. Ниту еден момент не можеме да живееме без Исуса. Сатаната, непријателот на нашата душа, многу добро знае дека, ако денот го започнеме без Христа, лесно ќе нè одвои од верата и во нас ќе всади лоши мисли. Тој е веднаш тука да направи да попуштиме во нашата вера. Но, Господ сака секој момент да бидеме со Него, за да постигнеме совршенство, кое е обележје на Неговиот карактер“ (Мојот живот денес, стр. 15 ориг.).

2. Наша прва должност во денот: „Посветете му се на Бога наутро; тоа нека биде ваша прва работа. Вашата молитва нека биде: ’Земи ме, о Господе, потполно да бидам твој! Сите мои планови ги ставам пред твоите нозе. Употреби ме денеска во твоја служба. Биди со мене и целото мое дело нека се врши во тебе!’ Така треба

да биде секој ден. Секое утро посветувајте му се на Бога за тој ден. Изнесете му ги сите свои планови со цел неговото провидение да покаже дали треба да ги остварите или да ги отфрлите. И така, од ден на ден, својот живот ќе го предавате во Божји раце; на тој начин вашиот живот ќе се преродува и ќе биде се' посличен на Христовиот живот“ (Патот кон Христа, стр. 68.69).

3. Да направиме најдобро што можеме: „Во идниот живот ќе ни бидат објаснети сите тајни кои нè мачеле и ни донеле разочарување на оваа земја. Тогаш ќе согледаме дека нашите привидно неуслишени молитви и неостварени надежи биле наши најголеми благослови. Секоја наша должност, без оглед на нејзината едноставност, треба да ја сметаме за света бидејќи таа претставува составен дел од нашата служба на Бога. Наша секојдневна молитва треба да биде: 'Господе, помогни ми да сè што правам да го правам најдобро што можам. Научи ме како најдобро да ги извршувам моите должности. Дај ми сила и радост во работата. Помогни ми во мојата служба да ја внесам подготвеноста на мојот Спасител'“ (Служба на исцелување, стр. 474 ориг.)

4. Секојдневна молитва - како лебот што секојдневно го јадеме: „Ако сакаме да изградиме карактер, кој ќе биде одобрен од Бога, ние мора да изградиме правилни навикви во својот верски живот. Секојдневната молитва има огромно значење за нашето растење во милоста и побожноста од ден во ден, како што секојдневниот леб му е потребен за нашето тело. Наша секојдневна навика треба да биде следната: често да ги упатуваме своите мисли кон Бога кој е извор на животна сила“ (*Порака до младите христијани*, стр. 114. 115 ориг.).

Сабота, 19 јануари 2019

ЗОШТО ТЕШКО НАОЃАМЕ ВРЕМЕ ЗА МОЛИТВА

„Надевај се на Господа, охрабри се! Нека биде цврсто твоето срце! Да, чекај Го Господа!“ (Псалм 27,14)

На кој начин да најдеме време за проучување и молитва? Кое е најдоброто време за ваквата активност? Како да најдеме време и покрај тоа што сме зафатени со работа?

1. Да бдееме: „Виe треба да бдеете со цел секојдневните должности да не ве задржат за да не може да најдете време своите молитви да му ги упатите на Бога, кој сака да ви ја даде потребната духовна сила. Вашата побожност се наоѓа во опасност бидејќи премногу долго се занимавате со земните работи. Правите грев кога својата душа ја лишувате од силата и небесната мудрост која небото сака да ви ја подари во секое време. Вам ви е потребно духовно просветлување, кое само Бог може да ви го даде. Без небесната мудрост, никој не може мудро да ги води своите работи“ (Сведоштва, 5 книга, стр. 560 ориг.).

2. Молитвата е извор на сила: „Имајте на ум дека молитвата е извор на вашата сила. Работникот, кој набрзина ја завршува својата молитва и брза да заврши нешто што мисли дека ќе го заборава, никогаш нема да има успех. Тој му посветува на Бога само неколку минливи мисли, не наоѓа време подлабоко да размисли, да се помоли, да чека Господ да ја обнови неговата телесна и духовна сила. Тој брзо се заморува. Не го чувствува во себе дејството на Божјиот Дух, кој воздигнува и вдахнува. Тој не е проникнат со нов живот. Личниот допир со Христа не го поткрепува изнемоштено тело и неговиот заморен ум“ (Сведоштва, 7 книга, стр. 243 ориг.).

3. Молитвата се жртвува поради брзањето и друштвото: „Бидејќи бројот на верници се умножува, ние треба да ги подготвуваме нашите работи без околностите да нè изненадат; но не гледаме дека верниците растат во вистинската побожност, христи-

јанска едноставност и искрена посветеност. Црквата е задоволна што го направила првиот чекор во обратувањето. Верниците се повеќе склони да работат отколку понизно да се посветат пред Бога. Повеќе се подготвени за верските обреди, отколку за внатрешно посветување на срцето. Тоа е последица на занемарената молитва и брзањето на работа... Мораме да бидеме свесни дека побожноста почнува во моментите кога срцето ќе се испразни и очисти. Тоа се постигнува со секојдневните молитви“ (Сведоштва 5 книга, стр. 535 ориг.).

4. Небрежноста кон молитвата претставува наша најголема грешка: „Ако дозволиме нашите секојдневни работи да нè спречат да го бараме Бога во нашите молитви, ние ќе ја направиме најголемата грешка: ќе доживееме големи губитоци затоа што не сме барале Господ да биде со нас во нашите работи. На овој начин срцето се затвора за Господа, така што Тој нема пристап во него. Но, ако истрајно се молиме и тогаш кога сме презафатени со работа, Спасителот ќе ги слушне нашите молитви и ќе ни помогне. Ако сме одлучиле да не се одвојуваме од изворот на нашата сила, тогаш Господ ќе биде одлучен да ни биде десна рака во нашите се работи, така што не ќе мора да се срамиме пред оние кои не нè сакаат. Христовата милост може за нас да го направи она што нашите напори не можат да го сторат... Бог ја презема грижата за вас онаму каде што вие не ќе може да ги исполните вашите должности. Колку што стои до вас, настојувајте секогаш да бидете во можност вашите молитви да му ги упатувате на великиот Бог“ (Совети за здравјето, стр. 424 ориг.)

5. Отстранете ги пречките во молитвите и проучувањето на Библијата: „Не дозволувајте омилените работи да ги оттргнат од патеката вашите мисли и чувства и да ве попречат во вашите сериозни молитви и проучување на Библијата“ (Сведоштва за црквата 8 книга, стр. 53 ориг.).

Саботиа, 26 јануари 2019

ИСТРАЈНОСТ ВО МОЛИТВАТА

„И така, исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг, за да оздравите! Делотворната молитва на праведникот има голема сила“ (Јаков 5,16).

Како можеме да стекнеме искуство на истрајност во молитвата? Што е тоа истрајна молитва? Со какво срце би требало да пристапуваме во молитва?

1. Сесрдна и истрајна молитва: „Значи, ако Спасителот на луѓето, Божјиот Син, чувствувал потреба од молитва, колку повеќе слабите и грешни смртници би морале да бидат свесни за неопходноста од сесрдна, постојана молитва!“

„Нашиот небесен Отец чека да го излее врз нас изобилството свои благослови. Наше предимство е да можеме обилно да пиеме од изворот на бескрајната љубов. Зар тогаш не е чудо што толку малку се молиме! Бог е готов и страден да чуе искрена молитва од своето најскромно дете, но сепак е очигледно дека ние се притеснуваме да му ги изнесеме нашите потреби...“

„Зошто Божјите синови и ќерки би се колебале да се молат кога молитвата е клуч во рацете на верата кој ги отвора небесните ризници во кои се чуваат неизмерни резерви на Семожниот?“ (Патот кон Христа, стр. 92.93)

2. Да се молиме со вера: „Верата не е чувство... вистинската вера нема ништо заедничко со дрскоста. Само оние кои имаат вистинска вера можат да бидат сигурни од вообразувањето и суетноста, бидејќи вообразувањето претставува сатанско подметнато верување...“

„Неодреденото зборување за религијата, молењето без чувства, жед на душата и жива вера не може ништо да ни помогне...“

Многумина сметаат дека верата претставува одредено мислење. Напротив, спасоносната вера е дело со кое, оние кои го прифаќаат Христа, се поврзуваат со живиот Бог. Живата вера значи зголе-

мување на трудољубивоста, силата и постојаната доверба“ (Слуги на евангелието, стр. 133,134 ориг.).

3. Вредноста на истрајната молитва: „Тој нè повикува да бараме, неуморно да истраеме во молитвата. Истрајното барање придонесува молителот да стане посериозен и со зголемена желба да копнее по она што го бара.“

„Мнозина немаат доволно жива вера. Токму затоа и не гледаат повеќе докази за Божјата моќ. Нивната слабост е последица на нивното неверие. Тие имаат поголема вера во своите дела отколку во делата што ги прави Бог за нив, со што сами ја преземаат грижата за себе. Планираат и остваруваат, но малку се молат и имаат малку вистинска доверба во Бога. Мислат дека имаат вера, но тоа е само моментна побуда. Не успевајќи да ги сфатат своите потреби или Божјата подготвеност истите да им ги задоволи, тие не се истрајни при изнесувањето на своите барања пред Бога.

Нашите молитви треба да бидат исто толку сериозни и истрајни како и молбата на пријателот во неволја кој на полноќ дошол да бара леб. Колку посериозно и поупорно бараме, сè поцврста ќе биде нашата духовна заедница со Христа. Ќе примаме зголемени благослови затоа што и нашата вера се зголемила.“ (Христовите параболы, стр.108. 109)

4. Сатаната ја губи битката: „Ако сатаната види дека му се заканува опасност да изгуби една душа, тој ќе ги впрегне сите сили да ја задржи... Но, ако оној кој е опкружен со темнина настојува да издржи во борбата против сатаната и ако во својата слабост се потпира на Христовите заслуги, Спасителот ќе ги слушне неговите молитви упатени со вера и ќе му ја прати помошта на своите свети ангели, кои имаат сила, моќ и способност да ја ослободат ваквата душа.

„Сатаната не може да поднесе кога човекот бара помош од неговиот небесен противник, бидејќи се плаши и се тресе пред Неговата сила и величество. На гласот на истрајната молитва се тресе сета сатанска војска“ (Од ризницата на сведоштвата, стр. 85 оригинал).

Сабота, 2 февруари 2019

ЗА ШТО ДА СЕ МОЛИМЕ

„И ова е смелоста која ја имаме кон Него: дека ни слуша ако просиме нешто по Неговата волја“ (1. Јованово 3,14).

За кои работи треба да се молиме? Кога може да бидеме сигурни дека Бог ќе нè чуе и ќе ја услиши нашата молитва? За кои работи најчесто се молиме? За што треба постојано да го молиме Бога?

1. За сè што Бог ни ветил: „Секое ветување во Божјата реч може да биде тема на нашите молитви, бидејќи секој Господов збор е сигурен залог. Кој било духовен благослов да ни е потребен, наша предност е да го побараме во името на Исуса Христа. Со едноставноста на едно дете, можеме да го изнесеме пред Господа токму она што ни е потребно. Можеме да му ги изнесеме своите овоземни потреби, молејќи го за леб и облека, исто како што го бараме Лебот на животот и облеката на Христовата праведност. Вашиот небесен Татко знае дека сето тоа ви е потребно и затоа ве повикува да го побарате тоа од Него“ (Мисли од гората на блаженствата, стр. 189).

2. За сите наши потреби: „Секоја душа ја има таа предност пред Бога да ги изнесе сите свои потреби, но и да ја изрази својата лична благодарност за благословите што ги примила во животот“ (Сведоштва 9 книга, стр. 278.279 ориг.).

3. За Божјето дело: „Разните интереси на Божјето дело на земјата ни предочуваат прашања за кои треба да размислуваме, за кои треба да се воодушевуваме и да се молиме“ (Сведоштва 9 книга, стр. 459 ориг.).

4. За Светиот Дух и Неговата сила: „Зошто не сме гладни и жедни за даровите на Светиот Дух, кога Тој е посредник преку кого ја примаме силата? Зошто не зборуваме за Него, не се молиме и не проповедаме за Него? Господ е готов да ни го даде Светиот Дух, како што родителите се подготвени да им даваат добри дарови на својте деца“ (Од ризницата на сведоштвата, стр. 126 ориг.).

5. За сила и мудрост: „Кога бараме помош од Бога, го возвишуваме нашиот Спасител со верата што сме ја примиле како дел од Неговите благослови. Божјата сила и Божјата мудрост ни стојат на располагање. Ние треба едноставно да ги побараме“ (Служба на исцелување, стр. 514 ориг.).

„Ние мора да бараме мудрост од небото, за да може да се одржиме во времето на заблуди и измами“ (Рани списи, стр. 87.88 ориг.).

6. Да ја разбереме Божјата Реч: „Никој не е сигурен ниту еден ден, па ниту еден час без молитва. Особено треба да го молиме Господа за мудрост за да ја разбереме неговата Реч. Во Божјата реч се откриваат стапиците на сатаната како и средствата со кои можеме успешно да ги избегнеме. Сатаната вешто наведува текстови од Библијата кои ги толкува на свој начин за да нè обори“ (Големата борба, стр. 522).

7. За совршенство: „Да не заборавиме дека животот сличен на Христовиот е најсилниот доказ кој може да се даде во прилог на христијанството, додека слабиот христијански карактер може да му нанесе поголема штета на Божјето дело отколку карактерот на еден световен човек... Светот ќе поверува не во она што го зборуваат проповедниците, туку во начинот на кој живее црквата“ (Од ризниците на сведоштвата, стр.272,273 ориг.).

Сабота, 9 февруари 2019

ИТНОСТА НА ДУХОВНОТО БУДЕЊЕ

„Затоа, покајте се и обратете се, за да ви бидат избришани гревовите, за да дојдат, од лицето на Господа времиња на освежување“ (Деела 3,19).

Која е големата и итна потреба на Христовата црква пред Христовото славно доаѓање? Како може да ја задоволиме оваа потреба? Која е твојата најголема потреба како чекател на Христовото доаѓање?

1. Духовно будење: „Будењето на вистинската побожност е наша најголема и најитна потреба. Секој треба да тежнее кон неа. Ние мора сериозно и искрено да ги бараме Божјите благослови не затоа што Бог не сака да ни ги даде, туку затоа што не сме подготвени да ги примиме. Нашиот небесен Татко секогаш е подготвен да ни го даде својот Свети Дух, многу повеќе од нашите земски родители кои се подготвени да им дадат добри дарови на своите деца. Но, ние мора да ги признаеме своите гревови, да се понизиме, да се покаеме и искрено да се молиме за да ги исполниме условите според кои Бог ни ги ветил неговите благослови. Тогаш следи духовното будење како одговор на нашите молитви“ (Одбрани сведоштва, 1 книга, стр. 121 ориг.).

2. Да ја отстраниме секоја пречка: „Сатаната од ништо толку не се плаши како од Божјиот народ кој ја отстранува секоја пречка која го раздвојува од Бога, така што Господ може непречено да го излее Светиот Дух на својата жедна црква. Кога би можел, сатаната би настојувал сè до крајот на времето да оневозможи меѓу Божјиот народ какво било духовно будење. Неговите намери се добро познати. Но ние можеме и треба да се одбраниме од неговите планови. Кога ќе го подготвиме патот за Светиот Божји Дух, благословите од небото веднаш ќе дојдат. Сатаната не е во состојба да го спречи Бога да излее порој од своите благослови над црквата, како што не е во состојба ни да ги спречи обилните дождови да ја натопат исушената земја. Злите луѓе и демоните не се во состојба да го запрат Божјето дело, ниту да спречат Бог да биде присутен на собирите на Божјиот народ, само тогаш кога Божјиот народ со понизно срце ги признава своите гревови и целосно да ги остава настојувајќи со вера да ги прифати Божјите ветувања“ (Одбрани сведоштва, 1 книга, стр. 124 ориг.).

3. Да се молиме за Светиот Дух: „Духот им се дава само на оние што понизно го чекаат Бога, што очекуваат негово водство и милост. Божјата сила очекува од нив барање и прифаќање. Овој ветен благослов, што го бараме со вера, носи со себе други благослови“ (Копнежот на вековите, стр. 641).

4. Бог ќе го исполни своето ветување: „Врз учениците, кои чекале и се молеле, Духот слегол во таква полнота, што допрел до секое срце. Оној, кој нема ниту почеток ниту крај, и се открил во својата голема сила на заедницата (црквата). Се чинело како таа сила со векови да била задржувана и како небото да се радува што може врз црквата да го излее изобилството на благодатта на Светиот Дух. И под дејство на Светиот Дух, зборовите на покајание и исповед се помешале со похвални песни за простените гревови. Се слушнале зборови на благодарност и пророштва како целото небо да се спуштило за да види и да и оддаде заслужена почит на мудроста и на неспоредливата и недосеглива љубов. Восхитени, апостолите извикнале: 'Се покажа љубовта.' Тие го прифатиле дарот што им е даден. И што уследило? Духовниот меч, повторно наострен со сила и обвинен со небесна светлина, го расчистувал патот низ неверството. Илјадници луѓе се обраќале во еден ден.“ (Дела на апостолите, стр. 28)

Сабота, 16 февруари 2019

НАШАТА ОДГОВОРНОСТ ЗА ДРУГИТЕ

„И така, исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг, за да оздравите! Делотворната молитва на праведникот има голема сила“ (Јаков 5,16).

Кои се луѓето за кои треба да се молиме? Дали навистина сме должни да се молиме за другите? Кога молитвата за другите претставува наше предимство?

1. За роднините и пријателите: „Сите оние кои сакаат да работат за Господа, својата работа треба да ја започнат во својот дом, во своето семејство, во соседството, меѓу пријателите. Тука ќе пронајдат најдобро мисионско поле“ (Сведоштва, 6 книга, стр. 428 оригинал).

„Во приватните молитви секој може опширно да се моли без да води сметка за времето. Може да се моли за своите роднини и пријатели.“

„Бог ветил дека ќе им даде мудрост на оние кои го бараат со вера. Мила му е верата која се држи за Неговите ветувања. Мајката на Августин се молела за обратувањето на својот син. Иако немала некои видливи докази дека Светиот Дух работи на срцето на нејзиниот син, сепак воопшто не се обесхрабрила. Посочувајќи со својата рака кон одредени стихови од Божја реч, со копнеж на загрижена мајка, таа ги изговарала и ги повторувала во своите молитви зборовите што сам Бог тука ги напишал. Нејзината понизност, нејзината непоколебливост и неуморна вера претставувале нејзина победа, така што Господ ѝ го дал она што го барала. И во денешно време Господ е подготвен да ги слушне и исполни молитвите на својот народ“ (Сведоштва за црквата, стр. 197 ориг.).

2. Молете се за својте синови: „Родителите треба да ги оградат своите деца со искрени и сериозни молитви. Тие треба да се молат со целосна доверба и да бараат од Бога да остане со нив а светите ангели да ги чуваат нивните деца од пеколните сатански сили... Татковци и мајки, соберете ги наутро своите деца околу себе, а навечер со понизно срце изнесувајте ги своите молитви за помош пред Господа. Вашите мили секојдневно се изложени на различни искушенија“ (Од ризницата на сведоштвата, стр. 314.315 ориг.).

3. За обесхрабрените: „Постојат безброј луѓе што ги напуштила секаква надеж. Вратете им ја сончевата светлина! Мнозина загубиле храброст. Упатете им зборови што охрабруваат! Молете се за нив!“ (Христовите параболи, стр.357)

4. За оние кои нè навредуваат: „Молете се не само за себе, туку и за оние кои постојано ве навредуваат. Молете се во своето срце. Не им давајте мир, бидејќи неговите уши се отворени за искрените молитви на оние кои се чувствуваат понижено и омаловажено.“

5. Молете се за сите: „Со неискажлива љубов Исус ги поздравува своите верни во ’радоста на нивниот Господар’; радоста на Спасителот се состои во тоа што во царството на славата ги гледа душите кои се спасени со неговото страдање и понижување. А от-

купените ќе учествуваат во неговата радост кога меѓу спасените ќе ги видат оние што ги задобиле за Христа со своите молитви, со својот труд и пожртвувана љубов“ (Големата борба, стр.637.638).

„Кога Христовите следбеници би биле свесни за својата должност, би постоеле илјадници во незнабожечките земји во кои денеска само еден го проповеда евангелието. И сите оние што не би можеле сами да се зафатат со таа работа, сепак би ја потпирале со своите средства, со своето срце и со своите молитви. Освен тоа, и во христијанските земји многу посериозно би се работело за луѓето“ (Патот кон Христа, стр. 80).

Сабота, 23 февруари 2019

МОЛИТВАТА Е РАДОСТ ВО ГОСПОДА

„Не грижете се за ништо, туку во си преку молитва и молба со благодарност искажувајте ги своите просби пред Бога! Радувајте се секогаш во Господа! Пак велам: радувајте се!“ (Филипјаните 4,6.4)

Какви причини имаат христијаните да бидат радосни во светот кој е исполнет со болки и страдања? На кој начин молитвата и радоста во Господа може меѓусебно да ги поврземе? Како е можно христијаните секогаш да бидат радосни во Господа?

1. Радосни на овој свет: „Меѓутоа, дури и овде христијаните можат да ја уживаат радоста на заедницата со Христа; тие можат да имаат светлина на неговата љубов, постојана утеха на неговото присуство... Да ги гледаме монументалните столбови, потсетниците на она што го сторил Господ за да нè утеши и да нè спаси од рацете на уништувачот. Живо да си припомнуваме за секое дело на нежното милосрдие што ни го сторил Бог - за солзите што ни ги избришал, за болките што ни ги ублажил, за грижите што ни ги отстранил, за стравот што ни го растерал, за потребите што ни ги задоволил, за благословите што ни ги излеал!“ (Патот кон Христа, стр. 125).

2. Исус го одбил искушението со песна: „Често се зборува дека Исус плачел, а дека не е познато оти кога и да е се насмевнал. Нашиот Спасител навистина бил човек на болката, запознат со тагата, зашто го отворил своето срце за сите човечки страдања. Но, иако неговиот живот бил полн со самооткажување, засенчен со болки и грижи, неговиот дух не потклекнал. Неговото лице не изразуvalo болка и незадоволство, туку смирена ведрина. Неговото срце било извор на живот; и секаде каде што одел, донесувал одмор и мир, радост и веселба. Нашиот Спасител бил окупиран со длабоко размислување и необично сериозен, но никогаш не бил мрачен и нерасположен“ (Патот кон Христа, стр. 120)

3. Да ги правиме радосни луѓето околу нас: „Божјите деца се повикани да бидат Христови претставници откривајќи ја Господовата доброта и милост... Во секое свое дете Исус му праќа послание на светот. Ако сте вие Христов следбеник, Тој во вас му праќа писмо на семејството, на местото, на улицата во која живеете. Исус, кој живее во вас, сака да им проговори на срцата на оние што уште не го познаваат“ (Патот кон Христа, стр. 114.115).

4. Да пееме во моментите на разочарување и болка: „Песната е моќно средство кое ги растерува облаците на разочарувањето и болката. Кога во песна го отвораме своето срце кон светлината на присуството на Спасителот, тогаш небото ни подарува радост и здравје“ (Служба на исцелување, стр. 254 ориг.)

5. Патот до победата: „Како што Израелевите синови си го олеснувале својот пат низ пустината со песна и музика која имала свето влијание, така и денес Бог очекува неговите деца со песна и света музика своето животно патување да го направат полесно и поедноставно. Ништо не може толку силно да ги вреже зборовите на светото Писмо во срцата на Божјите деца како песната во која ваквите зборови постојано се повторуваат. Овие песни имаат чудесна моќ“ (Воспитување, стр. 167. 168 ориг.).

6. Живот на бескрајно спокојство: „Оние што го следат него, ќе бидат обземени со постигнувањето на својата животна цел; длабоко ќе бидат свесни за својата одговорност. Лекомисленоста

ќе биде совладана; нема да има незауздана забава, неучтиво подбивање, зашто Исусовата религија дава мир што тече како река. Таа не ја задушува светлината на радоста; не ја ограничува веселбата, не навлекува облаци врз блескотното, насмеано лице“ (Патот кон Христа, стр. 120).

Сабота, 2 март 2019

МОЛИТВА И ТРУДОЉУБИВОСТ

„Имено, слушаме дека некои меѓу вас живеат неуредно, ништо не работат, туку се занимаваат со празни работи. На таквите им заповедаме и ги опоменуваме во Господа Исуса Христа да работат мирно и да го јадат својот леб“ (2. Солуѓаните 3,11.12).

На кој начин со својата трудољубивост и работа можеш да им посведочиш на луѓето дека постои подобар живот? Како религијата и работата складно се поврзуваат во животот на Божјите деца? Дали трудољубивоста во работата е проклетство или предимство кое донесува благослови?

1. Сведоштво на побожниот живот „Карактерот е сила. Тивкото сведочење на верниот, несебичен, побожен живот, шири речиси непреодоливо влијание. Кога го откриваме со нашиот живот карактерот на Исуса Христа, ние соработуваме со него при спасувањето на душите. Значи, ние соработуваме со него единствено ако со нашиот живот го покажуваме неговиот карактер. И колку е пошироко подрачјето на нашето влијание, можеме да правиме сè повеќе добра. Кога сите што тврдат дека му служат на Бога би го следеле Христовиот пример, применувајќи ги начелата на законот во својот секојдневен живот, и кога секое нивно дело би сведочело дека го љубат Бога повеќе од сè и своите ближни како самите себе, тогаш црквата би имала сила светот да го стави во движење“ (Христовите параболи, стр. 283).

2. Доказ кој никој не може да го побие: „Да запомнине дека животот сличен на Христовиот е најсилен доказ кој може да се даде во прилог на христијанството, додека слабиот карактер може да направи поголема штета за Божјите работи, отколку карактерот на светските луѓе. Сите напишани книги не може да имаат посилено влијание од светиот живот.“ (Од ризниците на сведоштвата, стр. 272 ориг.).

3. Комплетната трудољубивост претставува сведоштво за вистината: „Духот на несебична работа за ближните му дава длабина, стабилност и Христова убавина на карактерот, а на оној што го има му донесува мир и среќа. Стремежите стануваат повозвишени. Нема повеќе место за тромост или себичност. Оние што на ваков начин ги развиваат христијанските квалитети, ќе растат и ќе се засилуваат во работата за Бога. Ќе бидат способни за јасно духовно забележување, ќе имаат постојана и се' поголема вера, ќе бидат се' посилни во молитвата. Божјиот Дух, делувајќи врз нивниот дух, предизвикува во душата света хармонија како одговор на божествениот допир. Оние што на таков начин со несебичен напор ќе се посветат за добро на другите, го градат своето сопствено спасение на најсигурен начин“ (Патот кон Христа, стр. 79).

4. Кој дава, тој и ќе прима благослови од другите: „Напорите да им бидеме на благослов на другите и нам ќе ни донесат благослов. Токму затоа Бог и ни дал можност да учествуваме во планот на спасението. Тој на луѓето им осигурил предимство да добијат дел во божествената природа и од своја страна да ги шират благословите врз своите ближни. Тоа е највозвишена чест, најголема радост што можел Бог да им ја даде на луѓето. Оние што на овој начин стануваат учесници во делото на љубовта, доаѓаат во најголема близина на својот Творец“ (Патот кон Христа, стр.77.78)

5. Нашето влијание врз другите и влијанието на другите врз нас: „Срцата на луѓето ги поврзува таинствена врска, така што чувствата, вкусовите и начелата на пријателите стануваат едно. Едниот се вдахнува од мислите на другиот, и при тоа се угледува на него според неговото однесување. Како што восокот го задр-

жува отисокот на печатот, така и нашиот ум ги задржува влијанијата на нашето дружење со пријателите. Ове влијание може да биде несвесно но не и помалку важно... Вистинскиот христијански живот е сила за добро“ (Сведоштва за црквата, стр.414 ориг.).

Сабота, 9 март 2019

СЕМЕЈНО БОГОСЛУЖЕНИЕ

„Јас и мојот дом ќе Му служиме на Господа“ (Исус Навин 24,15).

Дали постои поврзаност меѓу старозаветната утринска и вечерна жртва со семејното богослужение во денешно време? Каква е важноста на семејното богослужение? Како да го спроведуваме богослужение во семејството?

1. Односот помеѓу старозаветните жртви и денешното семејно богослужение: „Часовите одредени за утринска и вечерна жртва се сметани за свети и кај целиот еврејски народ важеле како време одредено за богослужение. А во подоцнежните времиња, кога Евреите се растуриле низ оддалечените земји како робови, секогаш во исто време би се свртувале со лицето кон Ерусалим и своите молитви би му ги упатувале на Израеловиот Бог. Во тој обичај христијаните можат да видат пример за утринска и вечерна молитва.“

„Наутро и навечер целото небо ги набљудува семејствата кои се молат а нивните ангели ги носат молитвите како сладок мирис пред Бога, слично како крвта на жртвата што некогаш била принесувана во утринските и вечерните часови.“ (Патријарси и пророци, стр. 364).

2. Ветена заштита: „Во секој христијански дом Бог треба да се возвишува преку утрински и вечерни песни, молитви и благодарности... Должност на сите родители христијани е секое утро и секоја вечер да го оградуваат своето семејство со молитва и истрајна вера“ (Совети за учителите и родителите, стр. 110 ориг.).

„Дали Господ поминал покрај ваквите семејства без да им го даде својот благослов? Не, навистина не! Ангелите ќе ги чуваат децата кои на ваков начин се подготвуваат за вечниот живот“ (Совети за учителите и родителите, стр. 110 ориг.).

3. Семејствата кои не се молат се несреќни: „Нема ништо поболно на овој свет од семејствата кои не се молат. Во вакви семејства не би била сигурна ни една единствена ноќ, така што не би останала во него без да им зборувам за спасението. На децата во ваквите семејства може да ја видите небрежноста на родителите, бидејќи ваквите деца не знаат што е тоа Божји страв“ (Воспитување на децата, стр. 29 ориг.).

4. Семејното богослужение е сериозна работа: „Семејното богослужение не треба да се препушти на случајноста. Не се молете повремено, не престанувајте со молитва ниту кога сте многу зафатени. Ако така правите, им давате лош пример на своите деца, кои почнуваат да мислат дека молитвата е безначајна работа...Наша предност е да го обожаваме нашиот Бог“ (Мојот живот денес, стр. 29 ориг.).

5. Како да се води семејното богослужение во семејствата каде што има деца: „Таткото нека одбере еден стих кој ќе биде интересен и лесно разбирлив за децата... Тој може да постави лесни прашања, да ги даде своите примедби или да раскаже некој настан. Неговиот говор нека биде краток и јасен, збогатен со убави илустрации. Може да се отпеат и неколку стихови од некоја едноставна песна, а потоа кратко и разбирливо да се помолат за себе и за својот дом... На таткото нека му се приклучат и останатите членови на семејството, нека ги прочитаат Десетте заповеди и нека настојуваат децата да ги повторат. Тоа ќе биде интересно за децата, особено кога ќе се поттикнат да го пронајдат омиленият стих. Откако ги пронашле своите стихови, поставете им неколку прашања поврзани со овие стихови. Истовремено и тие можат да му поставуваат прашања на таткото“ (Воспитување на децата, стр. 521.522 (ориг.).

Саботна, 16 март 2019

МОЛИТВА И РАЗМИСЛУВАЊЕ

„Ќе размислувам за Твоите повелби и ќе ги разгледувам Твоите заповеди“ (Псалм 119,15).

На кој начин можам да го стекнам искуството на Давид? Што значи да размислуваме за Божјите заповеди? Од каква важност е размислувањето за Бога, Неговиот закон, Неговите патишта и спасението кое го добиваме во Него?

1. Ние треба да слушаме: „Вистинското значење на Божјата Реч може да го разбереме единствено со силата на Светиот Дух преку кого сме го примиле Светото Писмо. За да го стекнеме ваквото знаење, ние мора да живееме според него. Ние треба да послушаме сè што ни вели Божјата Реч. Исто така, треба да ги прифатиме сите ветувања кои ни се дадени во Библијата“ (Воспитување, стр. 189 ориг.).

2. Библијата ќе ја разбереме преку молитва: „Библијата никогаш не смее да се проучува без молитва. Само Светиот Дух може да ни помогне да ја сфатиме важноста на оние работи што лесно можат да се разберат и да нè сочува од извртување на оние точки на вистината што тешко се сфаќаат. Службата на небесните ангели се состои во тоа да ги подготват нашите срца за да ја разбереме Божјата реч, да бидеме одушевени со нејзината убавина, предупредени со советите и охрабрени и засилени со ветувањата што се наоѓаат во неа“ (Големата борба, стр. 592).

„Откупувањето е тема во која би сакале да сирнат и ангелите; со неа ќе се занимаваат и за неа ќе пеат откупените во текот на бескрајните векови на вечноста. Зар тогаш не е вредна и сега за внимателно размислување и проучување? Бескрајното Исусово милосрдие и неговата бескрајна љубов, жртвата што ја принел заради нас - сето тоа не' повикува на најсериозно и најсвечено размислување. Би требало да се занимаваме со карактерот на нашиот мил Откупител и Посредник. Би требало да размислуваме за

мисијата на Оној што дошол да го спаси својот народ од неговите грехови“ (Патот кон Христа, стр. 87).

3. Единствена цел во проучувањето на Библијата: „Разбирањето на библиските вистини не зависи толку од интелектуалната моќ на оној што проучува колку од искрените намери и од сериозната желба за праведност“ (Големата борба, стр. 592).

„Библијата не е пишувана само за теолозите; напротив, таа им била наменета на обичните луѓе. Големите вистини, неопходни за спасението, во неа се откриени јасно како ден; и никој нема да згрешува ниту да скршне од патот освен оние што го следат своето лично мислење наместо јасно откриената Божја волја“ (Патот кон Христа, стр. 88).

4. Да размислуваме за Христовата љубов: „Умот ќе се развива ако го ангажираме со истражување на меѓусебната поврзаност на библиските теми, со споредување на едно Писмо со друго Писмо, една духовна вистина со друга духовна вистина. Ништо не го засилува умот во толкава мера како проучувањето на Писмото. Ниедна друга книга нема толкава сила да ги издигне мислите, да ги оживее способностите, како Библијата со своите длабоки вистини што облагородуваат. Кога Божјата реч би ја проучувале онака како што би требало, луѓето би се одликувале со широчина на умот, со благородност на карактерот, со цврстина на намерите, какви што денеска ретко се среќаваат“ (Патот кон Христа, стр. 88.89).

5. Да живееме според виделото: „Постојано одете во Божјата светлина. Деноноќно размислувајте за Божјиот карактер. Тогаш ќе ја доживеете Неговата убавина и ќе се радувате на Неговата добрина. Вашето срце ќе се восхитува на Божјата слава. Тогаш ќе може да се издигнете како да ве носи раката на Семоќниот. Со силата и светлината која доаѓа од Бога, вие ќе разберете поголеми работи и ќе извршувате дела поголеми од оние за кои сте размислувале“ (Служба на исцелување, стр. 514 ориг.).

6. Размислувајте за совршенството на Спасителот: „Додека размислуваме за совршенството на Спасителот, ние ќе посакаме

наполно да се преобразиме, во нас да се обнови неговиот безгрешен лик. Нашата душа ќе биде гладна и жедна да стане слична на Оној што го обожава. Колку повеќе нашите мисли се занимаваат со Христа, се' повеќе ќе им зборуваме за него на другите и поцелосно ќе му го претставуваме на светот.“ (Патот кон Христа, стр. 88).

Сабота, 23 март 2019

ВАЖНОСТА НА МОЛИТВЕНИТЕ СОСТАНОЦИ

„А крајот на сè е близу. И така, бидете разумни и бдејте во молитвите“ (1. Петрово 4,7).

Која е целта на молитвените состаноци? Дали може во време на голема презафатеност, секогаш да бидеме присутни на молитвените состаноци? Дали може да ја организирам работата со цел секогаш да можам да бидам присутен на молитвените состаноци? Каква е користа од молитвените состаноци за мојот христијански живот? Каква штета трпат оние кои се отсутни од молитвените состаноци?

1. Присуствувајте на молитвените состаноци: „Вложете секаков напор да одржите врска меѓу Исуса и својата душа. Искористете секоја прилика да одите на местата одредени за молитва. Оние кои навистина се трудат да одржуваат врска со Бога, ќе се видат на молитвените собири, верни во извршувањето на својата должност, искрени и жедни да ги пожнеат сите благослови што можат да ги стекнат. Тие ќе искористат секоја прилика да се изложат на зраците на светлината од небото“ (Патот кон Христа, стр. 97).

2. Должност на секој христијанин: „Кога Светиот Дух работи на срцето на верникот со цел да го очисти храмот на душата од злото кое владее на овој свет и љубовта која постои кон него, тогаш сите верници ќе согледаат дека нивна света должност е да присуствуваат на овие состаноци со цел да ги добијат благословите коишто Бог им ги дава на верниците“ (Сведоштва, 4 книга, стр. 461 ориг.).

3. Навикнувајте се да ги сакате молитвените состаноци: „Подготвувај се за вечноста многу поревно отколку што го правиш тоа сега! Навикнувај се да ја сакаш Библијата, да ги сакаш состаноците за молитва, да ти омилат часовите за размислување, а најмногу од сè моментите кога душата разговара со Бога. Мисли за она што е горе ако сакаш да се соединиш со небесните хорови во горните живеалишта“ (Сведоштва за црквата, стр. 175 ориг.).

4. Целта на молитвените состаноци: „Која е целта на нашите молитвени состаноци? Дали треба да го известиме Бога и во молитвата да го научиме за сите поединости кои ги знаеме? Не. Ние се состануваме за да се охрабриме едни со други, да ги размениме своите чувства и мисли, да собереме сила, светлина и храброст запознавајќи се со надежите и копнежите на своите браќа. Истрајно молејќи се со цело срце, упатувајќи му на Бога молитви со вера, примааме охрабрување и сила од изворот на нашата Моќ. Овие состаноци треба да бидат најблагословени моменти и треба да настојуваме да ги направиме интересни за сите оние кои наоѓаат задоволство во духовните работи“ (Сведоштва за црквата, стр. 197 ориг.).

5. Во јавните молитви не ги изнесувајте тајните на срцето: „Сите треба да имаат христијанска должност да бидат кратки во молитвите. На Бога треба да му го кажеме она што сметаме дека е потребно, а не да бидеме премногу опширни во молитвите. Во приватните молитви секој може да се моли колку што му е мило и да биде опширен колку што сака. Може да се моли за своите роднини и пријатели. Тајното место е погодно за кажување на личните потешкотии, неволји и искушенија. Јавните молитвени состаноци не се место каде што треба да се отворат тајните на срцето“ (Сведоштва за црквата, стр. 197 ориг.).

6. Молитвените состаноци треба да бидат интересни: „Молитвите на молитвените состаноци треба да бидат насочени кон примање помош и охрабрување за сите присутни. Должност на присутните е да го направат состанокот интересен за сите. Тоа може да се направи така што ќе ги изнесуваме сопствените искуства

со Бога што сме ги доживеале во работата за Него и за ближните“ (Христијанска служба, стр. 211).

„Молитвените состаноци треба да бидат интересни... Многумина доаѓаат да слушаат проповед, но сосема ги занемаруваат молитвените состаноци... Долгите и досадни проповеди и молитви никаде не се пожелни, а особено на молитвените собири... Нашиите молитви треба да бидат кратки и конкретни“ (Сведоштва за црквата, стр. 322 ориг.).

7. Молитвите треба да бидат кратки: „Една или две минути се доволни за секоја обична молитва“ (Сведоштва за црквата, стр. 200 ориг.).

Саботна, 30 март 2019

БДЕЕЊЕ И МОЛИТВА

„Туку, блејте и молете се во секое време, за да успеете да избегнете од сето ова што ќе настане, и да застанете пред Човечкиот Син“ (Лука 21,36).

Зошто е важно во денешно време христијаните да се молат повеќе од кога било порано? Какви опасности се кријат за секој христијанин? На кој начин христијаните може да одолеат на злото кое се заканува во времето на второто Христово доаѓање?

1. Времето е кратко: „Големата борба, која сатаната ја започнал во небесните дворови, многу скоро ќе биде завршена... Сега, како никогаш порано, сатаната ќе ја развие својата зловна моќ со цел да ги заведе и уништи душите кои не внимаваат“ (Сведоштва, 7 книга, стр. 141 ориг.).

2. Сатанските методи: „Кога сатаната ќе види дека неговите планови во една измама се осуетени, тој бара ново подрачје и нова тактика, така што често се обидува да прави чуда за да ги измами и уништи човечките синови. Момчињата и девојчињата ова мора добро да го знаат... Сите мора да се потпираат на Божјата

Реч и да внимаваат на советите и опомените кои таа ги содржи во себе“ (Сведоштва, 7 книга, стр. 212 ориг.).

2. Внимавајте на првите знаци: „Бдејте, браќа, на почетокот светлината да не стане темнина и да не заборавите да се молите со цел да ги забележите првите знаци на вашата поспаност“ (Сведоштва, 2 книга, стр. 124 ориг.).

4. Постојана будност: „Секоја душа треба да биде будна... Бидете внимателни и грижливо бдејте, бидејќи, ако сте поспани и невнимателни, ќе бидете фатени и уништени во скриените стапици на нечестивиот... Ако не бидеме постојано на стража, ние лесно ќе паднеме во стапиците на нечестивиот“ (Сведоштва, 4 книга, стр. 99.100 ориг.).

5. Утешно ветување: „Сатаната го заведува мноштвото да мисли дека молитвите претставуваат залудна работа, односно облик на надворешна побожност. Тој многу добро знае колку му се потребни размислувањето и молитвите на христијанинот, и го попречува во тоа за да остане незаштитен пред неговите измами и лукавства“ (Сведоштва, 4 книга, стр. 295 ориг.).

„Молитвата со вера е голема сила достапна на секој христијанин, која ќе му помогне да го совлада својот голем непријател, сатаната“ (Сведоштва, 4 книга, стр. 296 ориг.).

6. Живејте со молитва: „Сатаната не може да го победи понизниот Христов следбеник кој живее во постојана молитва пред Бога...“

„Кога на сатаната би му било дозволено да прави што сака, за Петар не би постоела никаква надеж. Тој би доживеал целосен крах на својата вера. Но, на сатаната не му било дозволено ни за влакно да оди понатаму. Нема сила во целокупната сатанска орда која може да ја вознемири душата која му верува на Бога, која мирно чека на Него и се надева на Божјата мудрост“ (Мојот живот денес, стр. 316 ориг.).

7. Клуч во рацете на верата: „Сатанска темнина ги обвиткува оние што ја занемаруваат молитвата. Непријателот со шепот ги искушава наведувајќи ги на грев само затоа што не се служат со

предимството што им го дал Бог со божествената установа на молитвата. Зошто Божјите синови и ќерки би се колебале да се молат кога молитвата е клуч во рацете на верата кој ги отвора небесните ризници во кои се чуваат неизмерни резерви на Семожниот?“ (Патот кон Христа, стр. 93).

„Бдејте и молете се, за да не паднете во искушение! (Марко 14,38) Чувајте се од незабележителното доближување на непријателот, бдејте над старите навик и природните нагони за да не загосподарат со вас. Совладувајте ги и пазете се. Бдејте над своите мисли, внимавајте на своите намери со цел лошите навик да не се вдомат во вас. Бдејте над душите кои Христос ги откупил по цена на својата крв. Искористете ја секоја можност да правите добро“ (Од ризницата на сведоштвата, стр. 427 (ориг.)).

5. Бдејте над вашиот јазик и вашите зборови: „Бдејте за да не се случи да изговорите некои зборови во нетрпение и лутина. Бдејте над себе со цел арогантноста да не го обземе вашето срце. Бдејте над своите чувства, страсти и желби кои чекаат да ве уништат. Ваша должност е да ги победите. Внимавајте вашите зборови да не станат лажни, површни и празни и на тој начин вашето влијание да биде насочено кон смртта наместо кон животот“ (Верата според која живеам, стр. 224 ориг.).

ГРАДИВО 1/2019
Совети за подобра саботна школа

Излегува тримесечно

Издава:

Управниот одбор на
Христијанската
адвентистичка црква
во Р. Македонија

**Превод и
техничка обработка:**

Мелита Томовска

Коригирал:

Томе Трајков

Одговара:

Томе Трајков

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА